

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 23. januarja.

Huda bolezen španjskega kralja je bila vzbudila mnogo strahu ne le mej španjskimi monarhisti, marveč po vseh monarhističnih državah v Evropi. Povsod so z veliko zanimivostjo čitali izvestja iz španjske prestolnice o zdravju kraljevem in reči moramo, da je marsikakemu evropskemu državniku padel težek kamen od srca, ko je zvedel, da se za življenje kralja otroka ni več bati. Gotovo bi se na pol toliko ne zanimali, ko bi zvedeli, da je kak drug evropski vladar na smrtni postelji, nego so se povsod za španjskega kralja. Kaj je pa bilo uzrok tem zanimanju?

Ko je v Nemčiji umrl cesar Viljem, je ves svet vedel, da za njim pride na prestol sin njegov in po smrti poslednjega ni bilo tudi nobene dvojbe, da ga nasleduje Viljem II. Niti najmanjšega strahu ni bilo, da bi zaradi smrti, katerega teh dveh vladarjev nastal kak nered v državnem gospodarstvu, kak prevrat, kaka prememba sisteme. Vsak je bil preverjen, da se bode vse dalje pomikalo v starem tiru, samo da bode oseba vladarjeva druga. Na Španjaku je pa vse drugače. Ondu bi s smrtjo kraljevo utegnili priti monarhija v nevarnost. V tej deželi je močna republičanska stranka, tudi mnogi monarhisti bi ne bili morda zadovoljni, da ženska zasede prestol. Kdo ve, če ne bi don Karlos poskusil, da uveljavi svoje pravice do prestola. Razpor mej monarhisti seveda bi le republičanom koristil.

Poslednji so že menili, da je záuje prišel ugoden trenotek, da napravijo državni preobrat. Isto noč, ko je kralja najhuje tresla groznica in so ministri čakali v kraljevi palači, da hitro ukrenejo vse potrebno za varstvo prestola, ko bi kralj umrl, bili so vsi republičani zbrani v raznih prostorih Madridskih posvetujoč se, kako naj napravijo ustajo, ako bi kralj izdihnil dušo. Vso noč so brzojavno občevali z Zorillo. Zbrani neso bili le meščani, ampak mej njimi opazili so posebno mnogo častniških uniform, da celo mnogo generalskih. Kakor hitro bi se bilo zvedelo, da je kralj umrl, bili bi ti gospodje proglasili republiko in s svojimi polki začeli boj proti monarhiji udanim četam; ni dvojbe, da bi bila kri tekla po Madridu.

Takoj ko se je zvršil prevrat v Braziliji, so se začeli republičani bolj gibati tudi po Španjskem zlasti pa po Portugalskem. Brazilijski cesar še ni bil stopil na evropska tla, že so se na Španjskem vladi zdele potrebne neke naredbe za ohranjenje monarhije. Vlada je jela pozvedavati, kateri polki in častniki bi utegnoli potegniti z republičani, da je prestavi v take kraje, kjer bi ne bili tako nevarni. Videlo se je, da so dogodki v Braziliji uplivali tudi na Evropo. To je tudi uzrok, da je nekatere evropske državnike neprijetno dirnil prevrat v Braziliji.

Z ozdravljenjem kraljevem pa nevarnost za monarhijo na Španjskem ni še odstranjena. Posebno nek dogodek je pospešil republičansko gibanje na Pirenejskem poluotoku. Brezozirno postopanje Anglije proti Portugalski je dalo povoda novim agitacijam republičanov. Če nas kralj ne more varovati nasilstva angleškega, povprašujejo se Portugalci, čemu nam bode, ali ni bolje, da ga zapodimo. Razpor z Anglijo se morda še utegne za Portugalsko ugodno razrešiti, ker se bode stvar v zmislu člana 12. kongijske pogodbe predložila drugim vlastem v presojo, toda republičanskega gibanja pa več ustaviti ne more. Zbirajo se baje že prostovoljci za brambo domovine, toda vlada v njih vidi le republičanske čete. Salisbury je s svojim korakom naredil kaj slabo uslugo monarhični ideji.

To gibanje je prestopilo španjsko mejo. Španjski republičani na razne načine izjavljajo svoje simpatije za Portugalsko in izražajo svoje mnenje, da se osnuje skupna ibernska republika. To gibanje je postalo že nevarno. Španjska vlada je zatorej prepovedala vsake demonstracije za Portugalsko. Pomnožila je vojake po nekaterih trdnjavah, zlasti ob portugalski meji, da zabrani, da se španjski in portugalski republičani ne združijo, ko bi se začela ustaja. Železnicam se je pa naročilo, da naj imajo vozove pripravljene za prevažanje vojakov. To vse dokazuje, da na pirenejskem poluotoku nekaj vre.

Če bi se pa morda posrečilo španjskim in portugalskim republičanom, da dosežejo namen svoj, bi se pa republičansko gibanje začelo razširjati dalje po Evropi. V Italiji je republičanska stranka precej močna, ravno tako tudi v Belgiji. Le vprašanje časa bi potem bilo, kdaj da se zrušita prestola v

teh dveh državah. Republike bi pa potem mej sabo utegnile napraviti zvezo. Taka zveza bi bila velika nevarnost evropskim monarhijam, kajti vse zaveznice bi samo v Evropi imele do 100 milijonov stanovnikov. Tudi ideja zveze ni nova, kajti to bi bilo le uresničenje latinske zveze, o katerej se je res večkrat govorilo.

V srednji in vzhodni Evropi dosedaj še republičanske ideje neso pognale nobenih korenin, toda drugače bi utegnulo potem biti, ko bi nastala taka republičanska zveza na evropski celini. Morda bi evropske monarhije celo boj začele proti republičanski Evropi, da se preveč ne razširi republičansko mišljenje. Po tem takem je vsekako gibanje na jugozapadni Evropi jako pomenljivo.

Kje živimo?

Odnosaji v Trstu po zadnjih volitvah se nikakor neso izboljšali. To nam jasno priča zadnja seja mestnega svetovalestva, dne 16. t. m.

Kakor znano, na dnevnem redu je bila zadeva gledé prenosa mrtvih ostankov necega maloznanega italijanskega pesnika. Revere in prepoved tukajšnjega namestništva. Znani panhalon d'Angeli najbrže v imenu večine mestnega svetovalestva je predlagal navzlic opravičenej prepovedi c. k. r. vlade, da se pepel pok. Revere prenese v Trst; da se storé potrebni koraki, da se vladna prepoved zopet odzame; da se do tedaj na občinske stroške hranijo ostanki v Rimu, ter da se postavi „slavnemu“ pesniku v Trstu spomenik!

Za prenos Reverjevih ostankov glasovala je progressova večina in „vladna“ poslanca Panfile in Fontana. Za razveljavo namestniškega odloka so glasovali c. k. r. banski lord, Mojzes Luzzato in Vierthaler — vsi trije „vladni kandidati“. Za ostale točke so tudi „vladni kandidati“ postali progressovci in zatrobili so z rudečim Angelom in Rascovičem v jeden in isti rog. Samo dva okoličanska slovenska poslanca sta stalno glasovala proti!

Najeti magistratni „črnci“ in druga Tržaška poulična sodrga so na galeriji glasno ropotali, ploskali in razsajali, ter uplivali na župana, ki jih je ljubeznjivo karal, naj bodo mirni.

LISTEK.

Slike litevske.

Pri belem mazuru.

(Češki napisal E. Jelínek, posl. V. Nevin.)

(Dalje.)

Ne bom pripovedoval čitateljem, kako ne-tešilno delo imela je v meni dobra Cesija. Vsaka druga oseba bi bila gotovo hitro nejevoljna radi težav, na kakeršne je pri meni naletela — ali po trpnost dela prave čudeže! Povem vam, da se je Cesija žrtvovala popolnoma in da je njena ustrajnost vzbudila nanagloma i v meni nehlinjeno spoštovanje. Vsak pravičen korak, kateri sem storil, poteševal jo je z otročjo radostjo in neštevilnokrat je zaklicala: „Bodete videli, kako nama bodo ploskali — plesali bodete kakor knez Poniatowski!“

Ali pri vsej tej gorečnosti in pri vsej plesnej naudušenosti moral sem opaziti, da si je Cesija zelo želela, biti vsaj trenotek sama z menoj. Pri tem vrgla je včasih blesk nejevolje k tetiki, katera je trdovratno sedela na divanu.

S kratka, tetika je ovirala in Cesija ni mogla

povedati niti besede, katera bi ne doletela k ušesom najinega komisarja. Skušala sva šepetati, a tudi to ni bilo možno...

Tako je minilo veliko časa. Mimo vsega pričakovanja morem trditi, da se je prvotna moja trdovratnost in nasprotnost do mazura izpremenila nanagloma v popolnoma dobro voljo. Glavno zaslugu za to imela je pač Cesija, katera me je zabavala s svojo milobo in izvrstno preganjala vsa znamenja moje prejšnje mrzosti. Čim bolj pa je rastlo moje zadovoljstvo in moja prijenljivost, tem očitneje stopal je na belo čelo moje krasne učiteljice — nemir. Pri ugodnem trenotku zašepetala mi je konečno, da že željno pričakuje belega mazura.

Mej tem nastal je v sosednjih sobah oni mir, kateremu sledi nov izbuh plesnih strastij. Mlada gospoda se je tiho sprehajala po sobah ali si odpočivala na divanih, zbirajoč tako novih močij za — beli mazur. Ali tudi Cesija je potrebovala že odpočitka, vidna utrujenost je stopala očitno na njeno obličje, dasi je to vsemožno skrivala.

Odzval sem se torej sam: „Gospica, mogli bi si že odpočiti.“

„To je vas... Le besedo in greva: plesalci in plesalke že tako čakajo.“ Pri tem je pogledala

z nova na me tako dobrotno, da bi ne bil več nasprotno, ako bi v tem trenotku ne znal niti jedne mazurove kretnje.

„Prosim!“ odgovoril sem srčno, oddajaje se v službo učiteljice popolnoma. To k belemu mazuru!

Podal sem torej Cesiji roko in jo povel nazaj v prostrani salon. Devojka si je oddahnila tako odkritosrčno, kakor bi vrgla s sebe Bog ve kako breme.

Da odvrгла, odvrгла! Bližal se je trenotek, ko mi je mogla zaupati to, kar je krila tajno. Bila je to povsem mala zagonetka ali pojasnila se je hitro sama.

Za pragom pozdravili so naju slavno in glasno. Vsak je hvalil Cesijo za njeno ustrajnost, ali tudi jaz sem dobil nekoliko laskavih besed. Kake cene so bile — raje zamolčim. Kaj stoprv, ko zaplešemo naš beli mazur. Tega trenotka pričakovali so vsi nestrpnost, morda le zato, da bi se mi skrivaj smejali. Najneestrpneje vendar pričakovala je tega trenotka sama Cesija in pojavljala to na vse načine.

Pač... pri mazuru je tak šum in taka svoboda, da nobeno šepetanje ni združeno z veliko nevarnostjo.

Preudarimo nekoliko to zadevo. Vsak pravi Avstrijec moral bode priznati, da je bila prepoved Tržaške vlade gledé prenosa ostankov židovsko-iredentarskega poeta v avstrijsko mesto Trst, popolnoma opravičena, kajti to priliko bi tukajšnji neodrešenci brez dvojbe zmatrali za ugodno, da priredé pri nas že jako navadne pretiavstrijske demonstracije. Izgredov smo v Trstu doživeli zadostno število. Zadosti, da omenjamo nesramnih tukajšnjih listov in zloglasnega občnega zbora rudeče „Pro patrie“, o katerej priliki so se razobešale italijanske zastave in se je javno — v gledališči — izražal srd na avstrijsko vlado.

Jednaci demonstracij se je vlada najbrže bala o tej priliki in izdala je prepoved. Ali mestni zbor drzne se jej postavljati po robu ter, hoteč izreči svojo nezadovoljnost, napové javno sejo — v poveličanje iredentarskega pesnika! Mestni zbor je v tej seji sklenil pet toček, ki lojalnosti bijejo v obraz, ter zadajejo Tržaški neodločni c. kr. vladi pet lepih zausnic.

Habeat sibi! Že večkrat smo grajali nekateré čine tukajšnje deželne vlade, videči, da se novi namestnik le preveč udaje pasivnosti in potrpežljivosti napram stranki, katera jej dela tako sramoto. Prvi zgrešen korak sedanjega namestnika je bil izvestno zloglasni kompromis o priliki zednjih volitev. Mesto da bi nekoliko energičnejše postopal proti onim, ki so sovražniki pristnega avstrijstva v Trstu, podal se je v pogovor z možmi, — takozvanimi konservativci — ki ne vedo kaj je lojalnost, katerih je sram, pokazati se očito zveste in udane Avstrijce in kateri možje pri vsakej priliki škodijo uprav istej vladi s svojo neodločnostjo in mlačnostjo, ne da bi jej koristili.

Evo sadu zloglasnega kompromisa. Zadnja seja mestnega zbora nam je živa priča apatije v rumenej hiši delujočih krogov. Taki prizori delajo avstrijskemu mestu največjo nečast. Ako bi se Slovenci drznili ostanke kacega svojega zaslužnega moža, ki je dlje časa živel in morda pisateljval — recimo na Ruskem — prinesiti v Ljubljano, bil bi to ogenj v strehi. Vse nemške in laške kavke bi se z nečuvono nesramnostjo zagnale v nas, ter nas krivičile veleizdajstva, panslavizma i. t. d. i. t. d. Na to pa, kar se godi v „prezvestem Trstu“, vlada modro molči in zatiska obe očesi.

Kdo je bil Revere? Nek človek, ki si je morda kako zaslug pridobil na pesniškem polji. Laški literati ga ne prištevajo svojim pesnikom — prvakom. Slavnemu Danteju, Petrarki in Ariostu ni bil vreden niti odvezati jermenov od čevljev. Največja zasluga njegova je bila ta, da je nekoliko časa bival v Trstu! Nosila so ga Tržaška tla — in to je neodrešenim Lahonom zadosti, da prouzročujejo demonstracije.

Zadnja seja mestnega zbora nam je pokazala, s čim se rede navidezni prijatelji tukajšnje vlade.

Proti vladnemu odloku in za uprizorovanje protiaavstrijskih demonstracij so glasovali „najboljši tukajšnji patriotje“ a la Burgstaller, Panfili, Vierthaler i. dr.

Proti predlogu d' Angela sta pa dosledno in stalno glasovala samo dva okoličanska poslanca, ter

Na obzoru se jelo baš daniti in prvi dnevi zablesk se je že boril z nočno temo. Mej tem poglaševalo je služabništvo svetilnice in bela dneva svetloba je drla veselo skozi vsa okna in razpoke v sobe.

Pri tej prikazni klicali so skoro vsi kakor v novo življenja probujeni naukušeno: „Biały mazur!“

Gotovo ne treba laskavemu čitatelju sedaj še posebej razjasnjevati, da se v Poljskej in na Litvi beli mazur nazivlje bel, ker ga osvetljuje — bela svetloba.

V tem je zadonela godba.

Zvrstili smo se v pare.

Zadonela je podlaga — in že je bilo!

Oj! Ta beli mazur! Divje vrtenje je pretresalo vse poslopje. Vsi plesalci so pustili iznova uzdo strasti in razkošju. Le migljalo je, le donelo je, še močnejše in divlje nego preje. Zdelo se je, kakor bi vsak hotel temu belemu mazuru žrtvovati posledek svojih močij, kakor bi hotel razbiti ta tla, kakor bi hotel dušo izbiti iz sebe...

In v tak vrtinec potegnil me je val dolžnosti.

Plesal sem že s Cesijo beli mazur. Počutil sem se v tem rajanji, sam ne vem, kako. Vem le,

s tem vredno zastopala 40.000 tukajšnjih Slovencev, kateri gotovo ne šikile preko meje, temveč zaupno gledajo na c. kr. vlado, dasi jim ta ne privošči v polnej meri varstva postav proti lahon-skemu nasilstvu in jih prepušča osamljene in predane svojej usodi! Sapienti pauca. „Edinost“.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 23. januarja.

Kmalu se začno izvajati ukrepi **nemško-čeških** konferenc. V Pragi pri deželnem nadso-dišči se sestavi komisija za omejevanje sodnih okrajev po narodnosti. Vlada bode tej komisiji dala vse statistično gradivo, kolikor ga ima na razpolaganje. Komisija bode pa tudi na liči mestá pozvedovala o jezikovnih razmerah. Ko se bode o vsem potrebnem poučila, bode izdelala načrt za novo razdelitev okrajev, ki se pošlje pravosodnemu ministerstvu v pregled. Potem se bode pa predložil češkemu dežel-nemu zboru, da izreče o njem svoje mnenje in nazadnje se bode objavil z naredbo pravosodnjega mi-nisterstva. Če se drugače razdele sodni okraji, bodo se morali tudi drugače razdeliti volilni in politični okraji, ker imata deželnozbornski volilni red in zakon o okrajnih zastopih za podlago obsajajočo razdelitev sodnih okrajev. Ker ima te zakone pravico spre-minjati le deželni zbor, bode torej imel trikrat pri-liko izreči se o novej volitvi okrajev.

Knez Karol Schwarzenberg starejši ni odložil samo predsedstva češkega muzejskega društva, temveč je izstopil iz društva, za katero se je do-sedaj vedno jako zanimival in je tudi podpiral.

Ogerska vlada se še ni odločila, kdaj da skliče cerkveni kongres. V Budimpeštanskih mero-dajnih krogih želé, da bi funkcijo vladnega komi-sarja pri kongresu prevzel bivši civilni adlatus v Serajevem, poslanec baron Fedor Nikolić.

Vnanje države.

Zastopnik vlade **srbske** pri družbi srbskih železnic v Parizu, Čumić je prestavljen v disponi-biliteto, ker se je njegovo mesto po sklepu skup-ščine odpravil. — Poveljnik Dunavskega polka in in poveljnik Dunavske divizije sta upokojena, ker sta brez vednosti vojnega ministra bila sklicala shod častnikov v častniškej kazini. Pri tem shodu se je baje razgovarjalo o vojaških zadevah. — Kakor je že znano, je arhimandrit Vaza Poligić spisal neko brošuro z naslovom „Narodna Prava“, v katerej pozivlje narod, da naj se spunta in pro-glasi republika. Oblastvo je dotično knjižuro kon-fiskovalo. Ko je tem povodom preiskovala policija stanovanje njegovo, je mož izustil razžaljenje vele-častva, regentstva in vlade in so ga zatorej zapri. Nekateri njegovi prijatelji so pa hoteli proti temu s tem demonstrovati, da so ga pri dopolnilni volitvi za skupščino postavili v Čučaškem okraji za kan-didata. Pri volitvi je pa dobil le 420 glasov, dočim jih je vladni kandidat Danilović dobil 1031.

„Novoje Vremja“ misli, da protest **Rusije** proti bolgarskemu posojilu ne bode ostal brez po-sledic. Naj ga vlasti tudi vzemo na znanje, a je vender ž njim storjena podlaga za daljši razvoj stvari. Rusija je konstatovala, da se je rušila Ber-rolinska dogodba. Če se tudi sedaj morda vlasti na njen ugovor ne ozirajo, vender ne bode dolgo, ko se bode začelo razgovarjanje o tem, je li Ber-rolinski dogovor še v veljavi. Če se ne bodo ozirali na Rusijo, bode poslednja kmalu izjavila, da jo do-ložbe Berolinske pogodbe več ne vežejo in tega si gotovo ne žele v Berolinu in na Dunaji. Ta ruski glas se torej popolnoma ujema z mnenjem angleš-kega lista, ki je trdil, da Rusija le išče povoda, da izjavi, da Berolinska pogodba več ne velja.

da se me je dotikala neka nežna roka... in že sem bil v vrtinci.

Moja funkcija se je vršila dobro nad vsako misel in pričakovanje: nihče se mi ni smejal, tu in tam zaploskala mi je prijateljska roka. S tem nočem trditi, da sem plesal mazur znosno. Zasluga pripada gotovo dobri Cesiji, katera je z nedosežno povabnostjo in posebno ljubeznjivostjo zelo zakri-vala moje pregreške in vso mojo okornost, za kar jej bodi negineča hvala.

Pozneje so mi rekli, da sem pri mazuru po-nosno nosil glavo. No — imel sem pravico na to, kajti ni se mogel vsakdo ponašati s tako odlično plesalko kakor jaz. Tudi stareji pani, kateri so gledali tu ob zidu, gledali so z vidnim veseljem na Cesijo in vedli so se, kakor bi hoteli brez diha po vzgledu Varšavskih panov zaklicati: Grand Dieu! que Cesia est belle!... Kakor bi plesala z menoj kneginja Lubomirska!

Mimogrede moram pristaviti, da je imel naš beli mazur tudi znamenitega reditelja. Ta nas je gonil! Vsak hip kaka nova, zanimiva figura.

In prav na figure čakala je Cesija.

Tu stojiva baš v kotu čakajoča, da pride vrsta na naji. Poleg naju ni bilo nikogar.

Da bi opozicija ne mogla več s ško... ovi-rati zborovanja, predlagal je v zbornici franc... poslanec Reinach, da se vsak poslanec, ki bi se ustavljal naredbam predsednikovim, izključi za vse zasedanje. Ta predlog je naperjen zlasti proti Bou-langerjevimi pristašem, pa tudi proti monarhistom. Ko bode debata o njem, bode gotovo opozicija po-rabila vso zgovornost, da pridobi večino zbornice proti predlogi. Ker tudi radikalni elementi republi-čanske stranke neso za tak predlog, ni nikakor go-tovo, da bi bil vsprejet — Boulangist Chiche je interpeloval vlado zaradi imenovanja nekaterih biv-ših poslancev za sodce in je nazivljal tako postop-anje izzivanje občnega volilnega prava. Sodniški stan mora biti zunaj vseh strankarskih preprirov. Pravosodni minister je pa dokazoval, da je postop-anje njegovo bilo pri tem imenovanji popolnoma zakonito, kajti dotične osebe so imele utemeljene pravice do sodniških mest. Zbornica je potem skle-nila, da se o tej zadevi preide na dnevni red.

„Newyork Herald“ je objavil članek o intri-gah **nemškega** kancelarja proti Angliji. Leta 1885. je hujskal Angleže, da naj začne vojno z Rusijo, Turčiji je pa svetoval, da naj zatvori Dar-danele za angleške ladije. Omenjeni list pa navaja še druge dokaze o dvojezičnosti nemške politike. — Anglija bi bila omenjenega leta prišla v veliko nevarnost, da se je ravnila po nasvetih Bismar-ckovih. Na kopnem se z Rusijo meriti ne more, do ruskih pristanišč bi pa z vojnim brodomjem ne bila mogla.

Domače stvari.

— (Družbe sv. Cirila in Metoda) prvo-mestnik je prejel včeraj naslednje: „Podpisani odbor pošilja Vam po poštni nakaznici 121 gld. 48 kr., katera vsota se je nabrala s prostovoljnimi doneski in napravu tombole v namen, da izvolite vas „Šmar-tino pri Litiji“ mej pokrovitelje Ciril-Metodove družbe vsprejeti. „Pomagajmo si sami in pomagal nam bode Bog!“ Za odbor: Predsednik: Fran Šustršič m. p., kaplan. Tajnik: Ivan Bartl m. p., učitelj. Blagaj-nik: Fran Knafljič m. p., usnar.“ — Ko, zahva-ljujé se rodoljubivi požrtovalnosti čast. odbora, jav-ljamo to veselo vest slovenskemu svetu, da je „Šmar-tino pri Litiji“ postalo prva vas-pokroviteljica družbi sv. Cirila in Metoda, trdno upamo, da bo Božja pre-vidnost, čuvajoč z jednako ljubeznijo vse narode, obudila nam še mnogo takih dobrih src, ki bodo, žrtvujoč družbi sv. Cirila in Metoda, dejanski po-kazala svojo živo unemo za vero ter za svojo širjo in ožjo domovino.

— (Žalostno!) V mestnem zboru Tržaškem glasoval je z Italijani tudi okoličanski posla-nec in duhovnik Pahor za to, da se ir-reudentovcu židu Reveru postavi spomenik. Du-hovnik Pahor je izvestno znal, da je Revere bil nasprotnik naše države in našega naroda, da je bil neizprosni protivnik katoličanstvu, da je bil strasten irredentovec ter bil po smrti sežgan, in vender je glasoval za njegov spomenik! In tak gospod je za-stopnik slovenskih, vedno lojalnih okoličanov!

— (Slavjanskega in slavne pevce njegove) čuli bodemo vender tudi v Ljubljani. Začela so se pogajanja s Slavjanskega zastopnikom in ni dvojbe, da bode dogovor kmalu gotov in da bodemo morda že v par dneh čitatelje svoje obve-stili o koncertu in vseh podrobnostih.

— (Iz Ajdovščine) se nam piše: Županije ajdovskega okraja napravijo dne 26. t. m. ob 2. uri

Hoteč uporabiti ta trenotek razprostrla je pah-ljačo v polu krog in prikrivajoč ž njeno cvetno podobo svojo glavo, zašepetala je nenadoma priljudno in dobrotno: „Gospod... ne srdite se na me, da sem vas vso noč nadlegovala... Se ne srdite?“

„Ali prosim... srditi se niti ne morem... saj ste tako laskavi...“ odgovoril sem skoro malo omahjivo.

„In veste, zakaj sem vas mučila...?“

„Ne morem si pojasniti vaših besed...“

Zardela je in krvava rdečica je zalila njeno lepo obličje. Za trenotek pogleda nemarno na me, po s tresočim se, jedva slišnim glaskom zašepeta:

„Veste... veste... to pisemce, o katerem ste pri mizi govorili in katero ste imeli uložiti v topolovo duplino... to je moje... prosim, dajte mi je... Tega vam nisem mogla inace reči, nego pri mazuru, boječ se, da bi me kdo ne čul...“

In sklonila je glavo na nedra, katera so se burno zibala.

O ženska zvijača, litevska zvijača! Tedaj sem že dobro razumel neodpravnost Cesijino in opravi-čenost svojo, ne biti — domišljavim!

V tem naji je poklical reditelj k figuri. Pro-kleta figura! (Konec prih.)

pop. v gostilni „pri Rebku“ v Potočah javni shod, pri katerem se ima sestaviti prošnja na visoko vlado za zgradbo železnične proge od Logatca v Gorico skozi Vipavsko dolino. Želeti je, da bi se tega shoda udeležilo veliko število prebivalcev Vipavske doline, da se pokaže zanimanje za to važno uprašanje, od katerega ugodne rešitve je odvisna prihodnji blagostan dežele, katera, žalibog, vsled slabih letinj vedno bolj propada. Priporočamo tudi Vipavskemu okraju, da uložijo po svojem zastopniku državnemu zboru jednako peticijo.

— (V Rogatci) umrl je dne 21. t. m. gosp. Simon Praprotnik, umirovljeni okrajni sodnik in načelnik tamošnjemu okrajnemu zastopu, v 82. letu dobe svoje.

— (Iz Št. Vida nad Ljubljano) 22. januarja: Umrla je danes popoldne ob 3. uri obče poznata in priljubljena udova g. Lenka Cirman, nad 60 let stara. Zadelala jo je kap, ko je šla mimo hiše nekega vaščana. Umrla ostala bode mnogim v dobrem in blagem spominu.

— (V Trbovljah) hrpa posebno hudo razsaja. V tednu dnij je nekda 700 oseb zbolelo.

— (Iz Iirske Bistrice) se nam piše: Z več krajev se čitajo pritožbe, da nemajo zdravniške pomoči. Kako pa je v nas, skoro verjeti ne boste. Mej Postojino, Reko in Trstom imamo samo jednega zdravnika, gosp. ranocelnika Pachmanna, kateri bi sam zdravnika potreboval, ker je, žal, sam bolan, da se komaj giblje in je menda sam vesel, če ga nihče ne kliče. Zato bi bilo močno želeli, da bi se ta nedostatek odpravil in da bi se v zmislu obstoječih postav skrbelo, da bi toliko ozemlje, kakor je mej Postojino, Reko in Trstom vender dobilo vsaj jednega zdravnika.

— (Iz Loškega Potoka) se nam piše: V Loškem Potoku upeljal se je nov način snubenja, da so namreč začele neveste hoditi snubit ženina. Te dni šla je namreč že dolgo zaljubljena devica z spremetvom starešinke k ženinu ter ga prosila za roko. Je li bil njen korak uspešen, bomo v kratkem čuli.

— (Roparsk umor.) V Oplotvicah blizu Konjic je preteklo nedeljo mlad delavec, Vincencij Kropelj, z roparskim namenom napal kmetico Antonijo Klinc. S sekiro udaril jo je večkrat po glavi potem jej pa še z nožem prizadel deset ran. Zlodejca, ki si je s svojim groznim činom prilastil le 15 gld. in nekaj drobiža, so hitro prijeli in zaprli.

— (Ob ameriških trtah.) Mariborska podružnica kmetijske družbe štajerske je imela dne 20. t. m. shod, na katerem se je prav razpravljalo ob ameriških trtah. Gosp. dr. Gršak iz Ormoža, ki je bil kot gost prisoten, je na prošnjo predsednikovo objavil svoje poskušnje z ameriški trtami. Trta Hutington, ki daje črnino, je jako plodovita. Grozdje rano zori in strupena rosa se te trte ni prijela. Njeno vino hvalijo strokovnjaki. Lani imelo je 19% sladkorja, kisline pa 9 1/2 „pro mille“. Herbemont pozno zori in se zaradi tega menje priporoča. Sladorje imel je lani 19 1/2%, kisline pa 10 1/2 „pro mille“. Jaquets se lahko dobro požlahtni, a da je tudi neposredno vino. Njegovega perja pa se je prijela strupena rosa. Za doleno-štajerske vinogradnike so one trte važnejše, ki dajejo belega vina. Mej temi priporoča se „Noah“, ki je krepke rasti in nepristopna trtni uši in strupeni rosi. Trta se dá dobro plemeniti. Grozdje te vrste, kadar je prezorelo, rado odpada, a ne gnije. Vino ima le malo posebnega ukusa, kateri pa utegne pri večji količini in dobrem kletarstvu izginiti. Sladorja je bilo v zadnjem pridelku 18%, kisline pa 6 1/2 „pro mille“. Mej vsemi poskušnjami so se trte „Noah“ in „Elvira“ najbolje obnesle. Obema treba globoke zemlje. Vrandek se ne priporoča, isto tako ne „Othello“, o kateri je na Francoskem toliko hrupa. Občutna je za strupeno roso in dvomi se, da bi vztrajala pred trtno ušjo. Naposled je g. dr. Gršak v svojem mnogo odobranem govoru opozarjal, kaka važno je, da se trte izbirajo in ravnaajo po zemlji in kako on misli, da bi se naši vinogradi v najkrajšem času in z najmanjšimi troški predelali.

— (Pevska društva v okolici Tržaški) napravila so preteklo soboto veliko narodno in dobro obiskano veselico. Pevski del prevzela so pevska društva Barkovljanska „Adrija“, Škedenjska „Velesila“ in Rojanska „Zarja“ ter si s svojimi ubranimi zbori stekla mnogo priznanja. K besedi došel je tudi namestnik Rinaldini z grofom Manzanom ter nenavadno dolgo ostal. Njegov prihod

bil je povod sijajnemu pojavu lojalnosti. Godba zavrnila je cesarsko pesem, potem pa so zaorili gromoviti živioklici v dokaz, da so slovenski okoličani vedno zvesto udani skupni domovini, in da se v tem sijajno odlikujejo od one italijanske gospode, ki o njih prezirno in razžaljivo govori. Prelepa veselica, ki se je v vseh delih dobro obnesla in je izvestno vsacemu v prijetnem spominu, končala je s plesom, trajajočim do ranega dne.

— (Vabilo k občnemu zboru okrajne posojilnice na Krškem) ki bode v nedeljo 23. februarja 1890. l. ob 10. uri dopoldne v šolskem poslopji. Dnevni red: 1. Nagovor ravnatelja. 2. Račun načelstva in poročilo preglednikov. 3. Poročilo o izključbi nekaterih udov. 4. Volitev načelstva. 5. Volitev preglednikov. 6. Nasveti.

— (Odbor Vrhniške čitalnice) vabi uljudno k plesu, kateri bode dne 26. januarja 1890 v društvenih prostorih. Začetek ob 8. uri zvečer. Ustopnina za ude 50 kr., za neude 80 kr.

— (Vabilo k veselici) in sicer: I. na plesni venček, katerega priredi Ormoška čitalnica dne 27. januarja t. l. v svojih prostorih v Ormoži. Začetek ob polu osmi uri zvečer. (Prosi se, da gospodje pridejo v črnih suknhah.) Ustopnina: Za posamezne osebe 50 kr., za obitelji 1 gld. — II. na ples v različnih slovanskih in drugih krasnih kostimih, katerega priredi Ormoška čitalnica dne 17. februarja t. l. v svojih prostorih v Ormoži. Začetek ob polu osmi uri. Ustopnina: Za posamezne osebe 30 kr., za obitelj 60 kr. Odbor.

— (Veliki ples Tržaškega delavskega podp. društva) bode dne 1. februarja v gledišči „Fenice“. Veliki ples delavskega podpornega društva slovi že leta sem kot jeden najlepših plesov Tržaških narodnih društev, a letos se je nadejati, da bode prekosil vse svoje prednike. Plesalo se bode narodni ples „Kolo“ in nov valček, katerega je zložil nalašč za ta večer društveni povodja. Influenca ni ostala tudi glede finančnega stanja podpornega društva brez upliva, kajti društvo je imelo letos toliko bolnikov, kakor še nikdar, in dosledno tudi stroškov. Vsota podpor, katero je izplačalo društvo v zadnjih časih svojim članom, je izredno velika. Treba je torej, da vsak zaveden rodoljub — dobro poznajoč in ceneč važnost delavskega podpornega društva za slovenstvo v Trstu — po svoji moči podpre in okrepi blagajno tega društva. Gledališče „Fenice“ bode dne 1. februarja sestanek vsega Tržaškega Slovenstva.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Rim 22. januarja. Nasproti danes razširjeni govoric, da je papež umrl, zagotavlja „Agenzia Stefani“, da je papež popolnoma zdrav ter je danes vsprejel škofa Soissonskega, zvečer pa bode vsprejel škofa Marseillskega.

Peterburg 22. januarja. Danes objavljen je zakon, po katerem se v slučaju vojne polki donskih kazakov za štiri polke pomnože.

Pariz 22. januarja. Grof Pariški, tast kralja portugalskega se ne vrne več v London, ampak se odpelje iz Lizbone v Ameriko. Sin njegov, vojvoda Orleanski, stopi v kratkem v rusko vojsko.

Napolj 22. januarja. Mnogo vseučilišnikov namerava Oberdanku v vseučilišnih prostorih postaviti spomenik.

Berolin 22. januarja. Poslanec Franckenstein danes umrl.

Berolin 22. januarja. Včeraj zvečer bil v Tivoli social-demokratišk shod, ki je bil jako mnogobrojno obiskan. Do 10.000 ljudi bilo je v dvorani in okoli nje. Zvunaj stoječi seveda neso čuli Singerjevega govora. Uzoren mir je vladal mej Singerjevim volilnim govorom. Po končanem govoru čuli so se „hoch!“ na mejnarodno socialno demokracijo.

Dunaj 23. januarja. Avstro-ogerska banka znižala obresti za eskompt in posojila za pol odstotka.

Carigrad 23. januarja. „Levant Herald“ je pooblaščen, odločno zanikavati Carigradska poročila v časnikih „Times“ in „Temps“, da bi bil veleposlanik Calice pri Porti delal na to, da bi se Šakir paša odposlal na Bolgarsko. Te vesti, kakor tudi dotični dozdevni pogovori mej veleposlanikom Calice in velikim vezirjem so popolnoma izmišljeni.

Chester 23. januarja. Na shodu volilcev obžaloval Gladstone prepis s Portugalsko, z

malim, z Angleško že dolgo tesno zvezanim narodom, katerega bi Angleška kakor poprej morala ščititi. O postopanju Salisburjevem neče govoriti, dokler ne bode doznal vseh podrobnostij. Gladstone napadal potem Turčijo zaradi zatiranja prebivalstva na Kreti in v Armeniji.

Razne vesti.

* (Dobra misel.) V Zabrehu na Moravskem ima nek mož po imenu Šedenka že več let delavca, da mu koplje pesek, kateri on prodaja v bližnje fužine. Ker je pa gora že precej spodkopana, se je te dni mnogo zemlje udrla. Ko pride popoldne gospodar gledat, kako dela delavec in vidi, kaj se je zgodilo, hitro skliče kacic 20 ljudi, ki so na vso moč delali, da izkopljejo podsutega delavca. Vse delo je pa bilo zaman, ker se je jama s peskom sproti zopet zasipala. Drugi dan zbere zjutraj že kacic 40 delavcev in kopljejo do večera. Zvečer pa priteče nekdo povedat, da je delavec, o katerem so mislili, da je zasut, prišel pijan domov. Hitro sta tekla žandarja, ki sta bila tudi na lici mesta, v delavčevu stanovanju in ga res najdeta. Delavec je pripovedoval, da je nekaj minut, predno se je zemlja udrla, šinila mu v glavo misel, da bi tukaj popustil delo, ker mu itak žena vedno očita, da premalo zasluži. Vrgel je lopato proč in šel, prišedši v bližnjo vas, je pa stopil v krčmo, kjer se ga je napil. Tako mu je srečna misel o pravem času otela življenje.

* (Od smrti ustala.) V nekem kraju na Dolenjem Avstrijskem biva trgovec, katerega žena je nedavno zbolela. Bolezen se je tako na slabo obrnila, da je bolnica pala v nezavest in je zdravnik konstatoval, da je mrtva. Odesli so jo v mrtvašnico. Nek fant, ki je kaj na slabem glasu, je šel po noči v mrtvašnico, da oropa truplo trgovčeve žene. Tat je vzel nož in je hotel odrezati prst s prstanom. Jedva je z nožem zarezal v meso, kar žena zaupije, kajti ni bila mrtva, temveč se jej je bilo povrnilo življenje. Vroča kri je kapnila na roko zločinčevu, kateri se je močno prestrašil in zbežal, kakor bi bil zblaznel. Žena je izlezla iz krste, v katerej bi bila imela biti pokopana drugi dan. Šla je naravnost proti domu. Domu prišedši, najde zaprta vrata. Pozvonila je in prišel jej je odpirat trgovski pomočnik. Lahko si mislimo, kako se je prestrašil pomočnik, ko mu je na vprašanje: „Kdo je?“ odgovorila: „Jaz, gospodinja!“ in je tudi videl pred njim stati žensko, o kateri se je mislilo, da je mrtva. Še bolj presenečen je pa bil soprog, ko stopi v sobo njegovo soproga, za katero je žaloval in jo je imel drugi dan spremi k večnemu počitku, in je sedaj se preveril, da je bila le navidezno mrtva ter je ustala od mrtvih.

* (Ko bi bila vender moški,) mislila si je že marsikatera deklica, toda ta želja se jej ni hotela spolniti tako, kakor se je mladi Bolgarka v vasi Kilo. Ondu je živela blizu 20letna deklica Cona Milovanova. Za več lepih mladeničev je prosila za roko njeno, pa vsem je odrekla. Nekega dne piše deklice županu, da je zasledila, da je moški in prosi dovoljenja, da sme nositi moško obleko in imeti moško ime. Oblastvo je odredilo zdravniško preiskavo, katere posledica je bila, da se je ustreglo želji njeni, kajti pokazalo se je, da je res moški. Sedaj jej je ime Konstantin Milovanov in prijateljice njene baje neso nič jezne na njo zaradi te premembe imena.

* (Sprva deklica, potem deček.) Medicinske akademiji predstavili so te dni čudnega 23letnega moža. Tega moža so pri rojstvu imeli za deklico in ga tudi potem izrejali. Hodil je v deklisko šolo, a kmalu se je tu čutil, kakor volk mej ovčami. Ko je bil dvanajst let star, je policija odredila preiskavo, katere posledica je bila, da je zana prej nosil moško obleko in hodil v deško šolo. S petnajstim letom se je šel ključavničarstva učiti, s katerim rokodelstvom se še sedaj bavi.

* (Ženin iz Amerike.) Krojač Josip Bicheller, doma iz Galicije, se je vrnil te dni iz Amerike v Budimpešto in šel s priporočilom nekega sorodnika naravnost k hišini Rozi Grossman in jo snubi. Pravil jej je, da hoče začeti brajnarjijo. Ona mu je verjela. Ko pa zvečer opazi, da jej je zgignila ura z verižico in ženina več ni bilo blizu, je začela sumiti, da jej je on uro ukradl. Ovadila ga je in sodišče v Budimpešti je obsodilo ameriškega ženina v 10 mesečno ječo.

* (Iz jače ušel) je v Ogerskeji Sobotici cigan, pustivši sledeče pismo na državnega pravdnika: „Velečastiti gospod državni pravdnik! Oprostite, da sem brez Vašega dovoljenja ostavil ječo; pa baš sedaj se je začela za nas cigane glavna sezona in zatorej pač ne morete od mene zahtevati, da bi tukaj ostal ves predpust, ki je letos žal tako kratek. Ko se začne post, se pa točno zopet povrnem“. Žal, da ni mogel izkoristiti si glavne sezone, kajti v 12 urah so ga že prijeli.

* (Ona že ve.) Mlada dama: „Gospod doktor, jaz ne potrebujem nikogar, ki bi me spremljal, jaz grem slednji dan sama sprehajat se“. — Doktor: „Ali se ne bojite tako sami hoditi? — Dama: „Ne, če se dva sprehajata, je precej nevarnejši“.

* (Jedno ali drugo.) Gospodar: „Če najemnine ne plača, mu stanovanje odpovem, če jo pa plača, mu jo pa povišam“.

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji
 za vse leto gl. 4.60; za pol leta
 gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Javna zahvala.

Blagorodni gospod Anton Komotar, c. kr. notar na Vrhniki, napravil je tukajšnji občini dve občirni pogodbi, kakor tudi vse druge prepise, zadevajoče zgradbi „Učiteljskega Doma“ in občinske bolnice, brezplačno. Jako prijetna dolžnost mi je, da izrekam temu vrlému gospodu narodnjaku za njegovo velikodušnost v imenu cele občine najtoplejo in najprisrčnejo zahvalo.

Županstvo v Borovnici,
 dne 22. januarja 1890.

(54) **Jos. Verbič.**

Popravek.

V 9. vrsti moje izjave v „Slovenskem Narodu“ dne 17. januarja št. 13 naj se bere namesto besed: razžaljivo obrekovanje — razžaljivo dejanje in v 10. vrsti namesto besede: obrekovanja — razžaljenja.

Velike Lašče, dne 19. januarja 1890.

Fran Hočevar.

Tuji:

22. januarja

Pri **Slonu**: Albrecht, Steinberg, Müller, Grossmann z Dunaja. — pl. Gerhauser iz Celovca. — Bulla iz Borzane. Lončarič iz Selc. — Dolar iz Kota. — Lukenbacher iz Trsta. — Guttman iz Frankobroda. — Gehorsam iz Prage.

Pri **Maličih**: Lederer, Civran, Wagner, Lewis z Dunaja. — Ivančič iz Litiče. — Tepa iz Radovljice. — Plančan iz Radovljice. — Schwarz iz Budapeste. — Weiss iz Brna. — Kohn iz Prage.

Pri **avstrijskem cesarju**: Senzig iz Gorice. — Tušar iz Cirknega.

Pri **južnem kolodvoru**: Baschkopf iz Novega Yorka. — Hartmann iz Škofje Loke.

Umrli so v Ljubljani:

21. januarja: Jera Drol, gostija, 76 let, Kapitalske ulice, št. 13, za oslabljenjem. Marija Staudinger, zasebnica, 63 let, Mestni trg št. 6, za jetiko. Franca Mihelič, kuharica, 36 let, Gospodske ulice št. 11, za krčem. Urša Tehovnik, delavka, 15 let, sv. Petra cesta št. 77, za Brighthovo boleznijo.

22. januarja: Ivan Podražaj, delavec sin, 22 dni, Streliške ulice, št. 11, za hripo. Fran Dolenc, bivši poštni uradnik, 29 let, Konjušne ulice št. 5, za jetiko. Marija Cerar, postrežekova žena, 25 let, Opekarska cesta št. 2, za Brighthovo boleznijo. Reza Vidmar, posestnikova hči, 3 leta Črna vas št. 21, za plućnico.

22. januarja: Franca Jankovič, užitinskega paznika žena, 23 let, Hradeckega vas št. 1, za jetiko.

V deželnej bolnici:

20. januarja: Ivan Čukelj, delavec, 55 let, za zastrupljenjem krvi v urinom.

21. januarja: Mihajl Banko, kajžar, 51 let, vsled telesne poškodbe. Fran Totovšek, gostac, 63 let, za oslabljenjem.

Št. 761.

Razglas.

Pobiranje pasjega davka za leto 1890. pričelo se je s 1. januarjem in je plačati ta davek v okrožji Ljubljanskega mesta od vsacega psa, izimši one, kateri so za varstvo neobhodno potrebni. Lastniki psov naj si najpozneje do 1. februarja 1890. leta preskrbijo letošnje marke, katere se dobé pri mestni blagajni proti plačilu 4 gl. a. v.

Z ozirom na §. 14 izvršilne naredbe o pobiranju pasjega davka se vsi lastniki psov opozarjajo, naj o pravem času uplačajo takso, ker bode konjač od 1. februarja letos počenši vse one pse polovil, kateri se bodo na ulicah nahajali brez letos veljavne marke.

Mestni magistrat Ljubljanski,
 dne 13. januarja 1890.

Gradec: Lekarna Vendelina pl. Trnkóczy ja, deželna lekarna, Sackstrasse.
 Dunaj: Lekarna Viktorja pl. Trnkóczy-ja, „pri sv. Frančišku“, (ob Viktorjem kemična tovarna), V., Hundsturmstrasse 113. (1035-6)

Dunaj: Lekarna Julija pl. Trnkóczy-ja, „pri zlatem levu“, VIII., Josefstädterstrasse 30.
 Dunaj: Lekarna dr. Otona pl. Trnkóczy-ja, „pri Radecikiju“, III., Radetzkyplatz 17.

Tržne cene v Ljubljani
 dne 22. januarja t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povojen, kgr.	gl. kr.
Rež,	5	Surovo maslo,	95
Ječmen,	4 55	Jajce, jedno :	3
Oves,	3	Mleko, liter	8
Ajla,	5	Goveje meso, kgr.	56
Proso,	4 55	Telečje	56
Koruza,	4 50	Svinjsko	60
Krompir,	3 57	Koštrunovo	32
Leča,	10	Pišanec	40
Grah,	9	Golob	17
Fižol,	8	Seno, 100 kilo	2 32
Maslo, kgr.	1 05	Slama,	2 50
Mast,	70	Drva trda, 4 metr.	7 20
Špeh frišen	54	„ mehka, 4	4 30

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
22. jan.	7. zjutraj	735.9 mm.	-4.6° C	brezv.	megla	2.8 mm.
	2. popol.	733.3 mm.	1.8° C	sl. szh.	obl.	
	9. zvečer	731.9 mm.	1.8° C	sl. zah.	megla	dežja.

Srednja temperatura -0.3°, za 1.7° nad normalom.

Dunajska borza

dne 23. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	88.20	88.10
Srebrna renta	88.30	88.25
Zlata renta	109.90	109.90
5% marcna renta	101.80	101.60
Akcije narodne banke	932.—	930.—
Kreditne akcije	323.—	322.—
London.	118.10	118.30
Srebro	—	—
Napol.	9.39 1/2	9.45 1/2
C. kr. cekini	5.56	5.55
Nemške marke	57.72 1/2	57.80
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl.	133 gl. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	176
Ogerska zlata renta 4%	102	30
Ogerska papirna renta 5%	99	25
Dunava reg. srečke 5%	100 gl.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	75
Kreditne srečke	100 gl.	181
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	162
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	221	—

Komija

zmožnega slovenskega in nemškega jezika, z dobrimi spričevali, vsprejemem takoj v prodajalnico z mešaninam blagom.

Anton Ditrich,

trgovec v Postojini h. št. 80.

(57-1)

Natakarski in markerski ples.

Ustopnice za ta ples, ki bode dne 6. februarja t. l., prodajajo se proti pokazanju vabila v restavracijah hotelov pri „Slonu“ in pri „Maličih“ in v kavarnah pri „Slonu“ in pri „Valvazorji“.

P. n. gospodje, ki bi morda po zmoti ne dobili vabila, obrnejo naj se zaradi tega do člana odbora v restavraciji hotela pri „Slonu“.

Z velespoštovanjem

(52-1) plesni odbor.

IVAN JAX
 v Ljubljani.
 Velika zaloga
šivalnih strojev
 za rodovine in obrtnike.

Cenike pošiljam zastonj in franko.

(942-11)

A. KORSIKA

Glavna prodajalnica: Tržaška cesta 10 poleg c. kr. glavne tobačne tovarne.

Ódlikovana umetna in trgovska vrtnarija v Ljubljani.

Podružnica: Šelenburgove ulice 6 vis-à-vis c. kr. pošt. in telegraf. uradu.

Priporoča se p. n. občinstvu za izdelovanje svežih šopkov in vencev s trakovi in napisi. Ima veliko zalogo trakov mnogovrstne baže in barv; ravno tako ima vedno narejene suhe vence, kakor tudi Makardove vence in bukete, vse v najnovjših fasonih. — Vsa ustna naročila, kakor tudi pismena naročila po pošti se hitro in po ceni izvrše.

Potem priporoča svojo bogato zalogo mnogovrstnih vrtnih in družih semen, pravih in dobro kalilnih, rastlin (cvette) v loncih in izdeluje stvari v njegovo stroko spadajoče ter prosi za mnogobrojna naročila.

Z odličnim spoštovanjem
 (39-5) **ALOJZIJ KORSIKA.**

Št. 570.

Oklic dražbe premožnega blaga!

C. kr. okrajno sodišče naznanja:

V zmislu oporoke umrlega Blaža Lenček-a dovoljuje se očitna dražba sodno na 1441 gl. 67 kr. cenjenega premakljivega blaga zapuščine gospoda Blaža Lenček-a, bivšega župnika v Starem trgu pri Ložu, in sicer:

govedi, svinj, sena, slame, žita, gospodarstvenega orodja, hišne oprave itd.

Za to določuje se dražbeni dan na

27. januarja 1890

in sledeče dneve, vsakokrat od 9. do 12. ure pred in od 2. do 5. ure popoldne v Starem trgu, s pristavkom, da se bodo stvari pri tej dražbi za vsako ceno in le za gotov denar oddale.

C. kr. okrajno sodišče v Ložu
 dne 23. januarja 1890.

C. kr. okrajni sodnik: Jesernig m. p.

Naznanjam uljudno, da sem odprl svojo
odvetniško pisarno
 v Novem Mestu
 v hiši g. Avgusta Luser-ja.
 Novo Mesto, sredi januarja 1890.

(45-4) **Dr. J. SCHEGULA.**